

NORGES FISKARLAG
FISKARLAGETS SERVICEKONTOR AS

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 - Sentrum
5804 BERGEN

Vår dato
17022009

Vår referanse
200900002/6-520

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Deres referanse

UTTALELSE VEDRØRENDE RAPPORT OM FRAMTIDIG FORVALTNING AV ÅL I NORGE

Norges Fiskarlag har forelagt "Rapport om framtidig forvaltning av ål i Norge" for arbeidsutvalget, og følgende uttalelse gis:

"Norges Fiskarlag har mottatt rapport om framtidig forvaltning av ål i Norge fra Fiskeridirektoratet, en rapport som er utarbeidet av en arbeidsgruppe nedsatt av Fiskeridirektøren våren 2008.

Bakgrunn for at arbeidsgruppen ble nedsatt, er at ICES har anbefalt at menneskeskapt dødelighet må reduseres så mye som mulig og så raskt som mulig. Dette rådet gis selv om det er manglende kunnskap om bestanden og hvilke faktorer som er bestemmende for vellykket gyting.

ICES har foretatt beregninger som tilsier at antallet glassål som kommer inn til de europeiske kystområdene nå utgjør mellom 1 og 3 prosent av det antallet som kom inn før 1980. Samtidig foregår det i EU et intensivt fiske både på glassål, gulål og blankål. Total fangstmengde anslås av ICES å ligge på mellom 20 000 og 30 000 tonn pr år (1997). Innenfor EU har fangstene gått fra 8000 tonn i 1993 og jevnt nedover til 2000 tonn i 2006. Det er i EU et større fiske på glassål, som er så intensivt, at bare en liten del får vandre opp i elvene.

Det er viktig å legge merke til at ICES har anbefalt at minimum 50 % av blankålen skal få mulighet til å starte på gytevandring. Dersom beskatningen foregår i stort grad på glassål, vil denne målsettingen trolig være utenfor rekkevidde, uansett tiltak Norge setter iverk.

I forbindelse med diskusjonen omkring alternative forvaltningsmodeller, skriver arbeidsgruppen at «*ettersom Norge kun fisker på voksen ål, og EU-landene i stor grad fisker på yngel (glassål), er uttaket i individer lavere*». Videre heter det at «*den norske fangsten er svært liten*».

Det slås også fast at det «*er en forutsetning at vernet er effektivt i hele artens utbredelsesområde*» og at en «*vellykket gjenoppbyggingsplan i EU vil derfor også kunne få vesentlig betydning for mengden ål i norske områder*».

En total fredning som Havforskningsinstituttet og Universitetet i Oslo tilrår, vil utradere yrkesfisket etter ål. En stopp i 15 år i det norske fisket, må ut fra det arbeidsgruppen selv presenterer ikke gi noe merkbart resultat for totalbestanden, da dette er generasjonstiden for ål.

Norges Fiskarlag registrerer med undring at det på den strekning med størst antall fritidsfiskere (Sørlandskysten), ikke foreslås restriksjoner for deres fiske. Til sammenligning er det både i Sverige og Danmark foreslått at det er yrkesfiskere som skal få høste, dog med litt strengere reguleringer enn i dag.

I mandatet er det uttrykt relativt klart at det skulle tas kontakt med interesseorganisasjoner. Norges Fiskarlag finner det sterkt beklagelig at næringen ikke er blitt involvert eller konsultert i løpet av utredningsprosessen, slik dette er tilrådd gjennom mandatet.

De forslag som nå foreligger – begrensning i antall ruser til 100 stk, fredningstid 1. oktober til 30. juni, rist i ruser - fratar fiskerne en større del av den inntekten som disse har, samtidig som fritidsfiskere og ikke – manntallsførte fiskere kan beholde store deler av sin inntekt. Som påpekt av medlemslaget med flest ålefiskere, vil de foreslåtte tiltakene langt på vei bety slutten på ikke bare ålefisket for mange kystfiskere, men kanskje en slutt for deres yrkesfiskekarriere.

Utredningen viser til at fritidsfisket utgjør 40 % av omsetningen av ål. Samtidig foreslås det at norsk fangst skal reduseres allerede første året med 40%, mens EU skal ha satt som mål om at fisket skal reduseres med 50 % over 5 år. Første året skal reduksjonen utgjøre 15 %. I tillegg har som nevnt Sverige og Danmark lagt til grunn at det er yrkesfiskerne som skal tilgodeses.

I tillegg er det ikke satt begrensninger i Danmark på hvor mange ruser som kan benyttes, mens Sverige tillater 500 teiner.

Forslaget til regulering av det norske fisket etter ål er ikke i samsvar med det som arbeidsgruppen selv sier om «forvaltningsmål». På side 9 i utredningen heter det:

«Arbeidsgruppens medlemmer fra Fiskeridirektoratet kan (imidlertid) ikke se at det er grunnlag for å anbefale en mer restriktiv forvaltning av ål i Norge enn det som foreslås i EU».

Det virker som denne vurdering utelukkende gjelder for en totalfredning eller ikke. For øvrige reguleringstiltak kan det – ut fra gruppens forslag – synes greit å ha en mer restriktiv forvaltning enn det som forelås i EU.

På utredningens side 34 vises figur 6-4 over utvikling i antall fartøy og fangst pr fartøy. Fangsten pr fartøy har vært omtrent uforandret, til og med gått noe **opp** (vår utheving), samtidig som antall fartøy har gått ned. Det gis ingen forklaring på hvorfor det er registrert en slik utvikling.

Norges Fiskarlag var svært kritisk til «hummerutredningen». Norges Fiskarlag må dessverre konstatere at heller ikke denne rapporten gir annet svar enn at yrkesfisket etter ål i Norge er en næring som ikke skal videreføres. Resultatet kan bli at mange kystfiskere i den sørlige landsdelen ikke ser noen muligheter i fisket, når det ene marginale fisket etter det andre blir sterkt begrenset til fordel for fritids- og ikke-manntallsførte fiskere.

Av de reguleringsforslag arbeidsgruppen har fremmet, vil Norges Fiskarlag støtte at adgangen

til å dispensere fra minstemålet fjernes helt. Likeså er det greit med et felles minstemål for gulål og blankål og at dettes settes til 40 cm.

Norges Fiskarlag går sterkt mot at det settes redskapsbegrensninger for yrkesfiskere. Likeså går Norges Fiskarlag mot en fredningstid som foreslått (1. oktober til 30. juni). En fredning kan aksepteres i juli måned.

Det er i utredningen vist til at fritidsfisket utgjør ca 40 % av omsetningen. Norges Fiskarlag krever at Norge, i likhet med Sverige og Danmark, prioriterer yrkesfiskerne når det avgjøres hvem som skal kunne høste.

Arbeidsgruppen har også skissert rist som et tiltak. I den sammenheng vises det til forsøk som ble foretatt i samarbeid med Fiskerisjefen i Hordaland. I de resultat som er presentert i utredningen, er ikke fangst av ål i åluser nevnt. Derimot er det vist hvor stor andel hummer og leppefisk som ble tatt. Betyr dette at ål går inn i ruser, og hvilken størrelse skal det sorteres på?

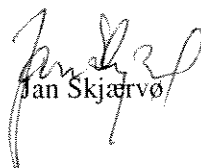
Arbeidsgruppen uttaler til dette at

«gruppen har ikke hatt anledning til å gå nærmere inn på hvilke krav til størrelser som bør gjelde for slik rist, og mener innspill fra utstyrproducenter og erfarne fiskere vil være vesentlig for å komme frem til gode løsninger.»

Norges Fiskarlag vil gjøre oppmerksom på at leppefisket er et viktig fiskeri på Sørlandskysten for enkelte, og dette drives for en stor del med åluser (eller spesielle leppefiskruser som ligner). Reguleringer for å ta vare på ål må ikke bli til hinder for en utøvelse av leppefisket, et fiske som vanligvis foregår i perioden mai – september.

Norges Fiskarlag forutsetter også at eventuelle reguleringer som fastsettes for sjø, også gjøres gjeldende for fisket i fersk- og brakkvann. ”

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærvø

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslag
Fiskeri- og kystdepartementet